

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/32430 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 2 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2007, verzonden op 5 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

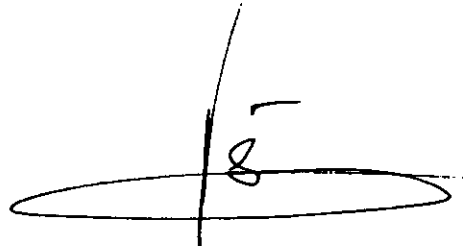
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 september 2007

91-553.

Verzonden: 10 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet
bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 06/32430

Inzake : eiser,
gemachtigde mr. G.J. Lemmen, advocaat te Heythuysen,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie.

Bij fax van 4 juli 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 6 juni 2006, verzonden op 8 juni 2006. Bij dit besluit heeft verweerder geweigerd eiser een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), te verlenen.

Bij schrijven van 4 augustus 2006 zijn de gronden van het beroep ingediend.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden. De ingezonden stukken en het verweerschrift zijn in afschrift aan eiser gezonden.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 5 december 2006. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. S.H.M. Maas. Als tolk is ter zitting verschenen mw. H. Kapar.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, geboren op _____ en van Sierra Leone nationaliteit, is bij besluit van 17 december 2001 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de grond als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 met ingang van 1 juni 2001 tot 1 juni 2004.

Procedurenummer: AWB 06/32430

2

Op 29 april 2004 heeft eiser een aanvraag voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000, ingediend. De aanvraag is afgewezen bij het thans in beroep bestreden besluit van 6 juni 2006.

Verweerder heeft aan het thans bestreden besluit, waarin het voornemen van 7 april 2005 als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en waarin verwezen wordt naar het besluit van 16 maart 2001, ten grondslag gelegd dat verweerder bij brief van 16 september 2002 de Voorzitter van de Tweede Kamer heeft bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor Sierra Leone te beëindigen. Daarmee is de grond voor verlening, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, komen te vervallen.

Vervolgens heeft verweerder beoordeeld of eiser op een andere grond in aanmerking zou kunnen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel. Verweerder heeft in dit verband het standpunt ingenomen dat eiser ten tijde van de verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd niet in aanmerking zou zijn gekomen voor een verblijfsvergunning op een andere grond dan de d-grond. Aan dit standpunt heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overlegd ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas. Voorts heeft verweerder gesteld dat eiser het bestaan, daaronder begrepen het politieke karakter van de organisatie (hierna te noemen: de organisatie), dan wel de gestelde banden met die organisatie niet aannemelijk heeft gemaakt. Ook wordt getwijfeld aan de verklaring van eiser dat hij oprichter van de organisatie was. Eiser had derhalve niet te vrezen van de autoriteiten. Eiser heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat hij vervolging had te vrezen van de rebellen. Verweerder heeft in dit verband nog opgemerkt dat zelfs indien sprake zou zijn van vervolging door de rebellen, eiser bescherming had kunnen vragen aan de autoriteiten. Tenslotte heeft verweerder ten aanzien van de dood van eisers moeder gesteld dat deze gebeurtenis geen aanleiding is geweest voor eiser om het land te verlaten, zodat ook verlening van een vergunning op grond van het zogenoemde traumabeleid niet is aangewezen.

Met betrekking tot de huidige situatie in Sierra Leone heeft verweerder het standpunt ingenomen dat eiser ook niet vanwege die situatie in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Ter zitting heeft verweerder nader toegelicht dat het asielrelaas primair ongeloofwaardig wordt geacht. Verweerder heeft bij dit geloofwaardigheidsoordeel mede betrokken het realiteitsgehalte van de vermoedens van eiser. Subsidiair wordt het relaas van eiser onvoldoende zwaarwegend geacht om tot vergunningverlening over te gaan.

In de gronden van beroep, waarin is verwezen naar de ingediende zienswijze van 20 mei 2005, heeft eiser aangevoerd dat hem het ontbreken van documenten niet kan worden tegengeworpen. Eiser vreest voorts, anders dan verweerder, wel voor vervolging vanwege zijn betrokkenheid bij de politieke organisatie. Eiser werd en zal ook nu nog worden aangezien als een van de leiders van deze organisatie. Verweerder heeft zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat eiser de hulp van de autoriteiten kon inroepen tegen de rebellen, omdat de autoriteiten destijds niet eens bij machte waren zichzelf te beschermen.

Procedurenummer: AWB 06/32430

3

Voorts is eisers moeder vermoord, is zijn broer verdwenen en heeft eiser herbelevingen van de traumatische gebeurtenissen, zodat hij in aanmerking dient te komen voor een vergunning op grond van het zogenaamde traumatabeleid.

Tenslotte is eiser in Nederland geïntegreerd en verricht hij onder andere vrijwilligerswerk. Deze bijzondere individuele omstandigheden moeten eiser met toepassing van het bepaalde in artikel 4:84 van de Awb in aanmerking doen komen van een verblijfsvergunning op de grond als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt allereerst vast dat eiser desgevraagd ter zitting niet heeft bestreden dat verweerder heeft kunnen besluiten tot afschaffing van het categoriaal beschermingsbeleid voor Sierra Leone. Evenmin is bestreden dat verweerder terecht en op goede gronden heeft besloten de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen op grond van het bepaalde in artikel 34 juncto het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Derhalve ligt ter beoordeling voor de vraag of verweerder tot een andersluidend besluit had dienen te komen vanwege de situatie in het land van herkomst van eiser ten tijde van zijn vertrek dan wel vanwege de huidige situatie.

Aan zijn asielrelaas heeft eiser - kort weergegeven - ten grondslag gelegd dat hij de oprichter is van de politieke organisatie . Tijdens bijeenkomsten van deze organisatie werd onder meer over politiek gepraat. De rebellen zagen deze organisatie en eiser, als leider van deze organisatie, als een bedreiging. De rebellen hebben eisers winkel en woning in brand gestoken. Toen de rebellen eisers broer wilden ronselen, hebben de rebellen zijn moeder, die wilde voorkomen dat haar zoon werd meegenomen, doodgeschoten. Nadat de rebellen door de ECOMOG troepen waren verdreven, heeft eiser zich in het bijzijn van leden van de organisatie uitgelaten over de goede en slechte kanten van zowel de rebellen als de autoriteiten. Door deze uitlatingen werd eiser door de leden van de organisatie verdacht van collaboratie met de rebellen en werd eiser buitengesloten. Uiteindelijk hebben deze beschuldigingen ertoe geleid dat eiser het land heeft verlaten.

De rechtbank overweegt als volgt.

Voor zover thans hier van belang luidt artikel 29 van de Vw 2000:

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

Procedurenummer: AWB 06/32430

4

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; (...)."

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw.2000:

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);

l. Verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn; (...)."

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten een rechtsgrond voor verlening vormen.

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Blijkens onderdeel C1/5.8.3 van de Vreemdelingen circulaire 2000 (Vc 2000) is voor de beoordeling van de asielaanvraag onderbouwing van de volgende elementen van belang: de identiteit, de nationaliteit, de reisroute en het asielrelaas van de vreemdeling. Wanneer is vastgesteld dat ten aanzien van één of meer van de vier elementen documenten ontbreken, wordt onderzocht of het aannemelijk is dat het ontbreken van documenten niet aan de vreemdeling is toe te rekenen.

Documenten die de reisroute onderbouwen zijn volgens onderdeel C1/5.8.3 van de Vc 2000 in de eerste plaats de reisdocumenten waarvan de vreemdeling zich bediend heeft tijdens de reis naar Nederland. In de tweede plaats kan de reisroute worden onderbouwd met alle andere documenten en bescheiden op grond waarvan kan worden vastgesteld welke reisroute de vreemdeling heeft gevolgd. Verklaringen die inhouden dat een vreemdeling geen documenten heeft en niets meer weet van de reisroute zijn volgens onderdeel C1/5.8.3 van de Vc 2000 niet geloofwaardig. In het geval dat een vreemdeling geen documenten inzake de reisroute over heeft gelegd maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten wel consistente,

Procedurenummer: AWB 06/32430

5

gedetailleerde en verifieerbare verklaringen aflegt, geeft hij blijk van de wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute.

Beoordeling van het asielrelaas ten tijde van het verlenen van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Verweerder heeft ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 eiser tegengeworpen dat hij toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, asielrelaas en reisroute heeft overgelegd.

Wat ook zij van het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten heeft verweerder eiser kunnen tegenwerpen dat hij geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn reisroute of ander concreet of indicatief bewijs heeft overgelegd van de gestelde reis van Sierra Leone naar Nederland. Bovendien heeft eiser geen gedetailleerde, coherente of verifieerbare verklaringen afgelegd omtrent zijn reisverhaal. Zo heeft eiser geen duidelijke indicatie kunnen geven over de duur van de reis en heeft hij wisselend verklaard over de ruimte waar hij tijdens de reis heeft verbleven. Vervolgens heeft eiser in het eerste gehoor verklaard dat hij op 25 oktober 2000 in Nederland is aangekomen, maar in de aanvullende gronden van bezwaar aangevoerd dat hij op een onbekende datum in Nederland is aangemeerd. Nog daargelaten dat deze verklaringen niet in overeenstemming met elkaar zijn en niet is onderbouwd waarom eisers verklaring, zoals afgelegd tijdens het eerste gehoor, onjuist zou zijn, blijkt uit onderzoek in het Lloyds Seadata-systeem dat tussen 5 oktober 2000 en 17 oktober 2000 negen schepen zijn vertrokken vanuit doch geen van deze schepen tussen 23 oktober 2000 en 26 oktober 2000 in Nederland is geweest. Tenslotte heeft eiser het treinkaartje niet overgelegd waarmee hij vanuit de plaats waar hij in Nederland is aangekomen naar Rijsbergen is gereisd.

Daarnaast heeft verweerder eiser nog kunnen tegenwerpen dat hij geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn asielrelaas. Eiser heeft in dit verband verklaard in het bezit te zijn geweest van een lidmaatschapskaart van de organisatie

Nu eiser tegenstrijdige en vage verklaringen heeft afgelegd omtrent de reden waarom hij zijn lidmaatschapskaart niet heeft overlegd, heeft verweerder in redelijkheid het ontbreken van documenten ter staving van zijn asielrelaas kunnen toerekenen.

Het vorenstaande brengt met zich dat verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat zich hier een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

Ingevolge de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 27 januari 2003 (JV 2003/103) mogen diens ingevolge artikel 31, van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p.40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van eiser om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan ook een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Procedurenummer: AWB 06/32430

6

Voorts overweegt de rechtbank dat de Afdeling heeft overwogen onder meer in een uitspraak van 23 juni 2005 (JV 2005/315), dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten en het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die gestelde feiten ontleende vermoedens behoort tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. Indien en voor zover verweerder van oordeel is dat de door de vreemdeling gestelde feiten geloofwaardig en de daaraan ontleende vermoedens plausibel zijn, is vervolgens voor een terughoudende toets geen plaats, waar het de beoordeling van de zwaarwegendheid van het relaas betreft.

Ter onderbouwing van verweerders standpunt dat geen geloof wordt gehecht aan eisers verklaringen over het bestaan van de organisatie, de gestelde banden die eiser met de organisatie stelt te hebben en de positie die eiser binnen de organisatie zou hebben, is het volgende naar voren gebracht. Verweerder heeft het bevreemdingwekkend geacht dat de organisatie in eerste instantie is opgericht om leden door middel van een eigen fonds - indien noodzakelijk - financiële bijstand te verlenen en is zich pas na verloop van tijd bezig gaan houden met politiek. Eiser is vaag over de door hem gestelde politieke oriëntatie van de organisatie. Voorts is door de organisatie behalve een benefietconcert geen andere, in het bijzonder politiek geaarde, activiteiten verricht. Eiser heeft bovendien de aard en inhoud van de activiteiten en de politieke doelen van de organisatie niet nader onderbouwd. Tenslotte vonden de bijeenkomsten van de organisatie in eisers winkel plaats en werd tijdens deze bijeenkomsten naast politiek ook over onderwerpen, zoals geld en voetbal, gesproken.

De rechtbank overweegt, anders dan verweerder, dat de verklaring van eiser dat de doelstelling van de partij na verloop van tijd is veranderd in die zin dat de politieke geaardheid van de partij eerst na enige tijd ontwikkeld is, niet in redelijkheid ongeloofwaardig is te achten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het evenmin bevreemdend kunnen achten dat tijdens de bijeenkomsten van de organisatie naast politiek ook andere gespreksonderwerpen aan bod kwamen.

Ongeacht het bovenstaande overweegt de rechtbank dat verweerder echter geen geloof heeft hoeven hechten aan de verklaring van eiser dat hij als de oprichter dan wel als leider van de organisatie werd gezien. Verweerder heeft eiser in dit verband redelijkerwijs kunnen tegenwerpen dat hij in die functie binnen de organisatie meer gedetailleerde informatie over de activiteiten van de organisatie zou moeten kunnen geven. Eiser heeft niet kunnen volstaan met de verklaring dat de organisatie tegen de rebellen en voor de democratie was. Ook heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen twijfelen aan de verklaring van eiser dat het een politieke organisatie betreft, nu de organisatie, behalve een benefietconcert, geen andere - politieke - activiteiten heeft verricht.

Voorts heeft verweerder het standpunt ingenomen dat het niet geloofwaardig is te achten dat eiser in de bijzondere negatieve belangstelling heeft gestaan van de rebellen. Eiser heeft aangevoerd dat hij vanwege zijn aandeel in de politieke organisatie te vrezen had voor vervolging van de rebellen, die tegen eisers politieke organisatie waren.

Procedurenummer: AWB 06/32430

7

De rechtbank overweegt dat verweerder zich, gelet op het voorgaande, in redelijkheid op standpunt heeft kunnen stellen dat er geen geloof hoeft worden gehecht aan eisers verklaringen dat hij de oprichter dan wel de leider is van de organisatie en de politieke doelstelling van de organisatie. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat ook de door eiser gestelde vrees van de zijde rebellen ongeloofwaardig kan worden geacht.

De rechtbank is, gelet op het gegeven toetsingskader en de verklaringen van eiser in samenhang bezien, van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Verweerder heeft eiser derhalve op goede gronden geen verblijfsvergunning op grond van vluchtelingenschap verleend.

Vervolgens overweegt de rechtbank als volgt.

Blijkens de Memorie van Toelichting (TK 1998-1999, 26 732, nr.3 p.37-38) wordt een verblijfsvergunning verleend op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 genoemde grond ingeval de terugkeer van de vreemdeling in strijd zou komen met verplichtingen uit internationale verdragen op het gebied van de rechten van de mens waaronder artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing (Anti-Folterverdrag) en artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR). Ingevolge de genoemde artikelen dient te worden beoordeeld of aannemelijk is dat eiser bij uitzetting een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Gelet op hetgeen de rechtbank reeds heeft overwogen met betrekking tot het beroep op vluchtelingenschap is niet aannemelijk dat gedwongen terugkeer van eiser ten tijde van de verleende verblijfsvergunning strijd oplevert met bovengenoemde artikelen.

Voorts dient de rechtbank te beoordelen of eiser ten tijde van de verleende vergunning in aanmerking had kunnen komen voor een verblijfsvergunning ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Hierbij is, voor zover in de onderhavige casus van belang, in de eerste plaats gedacht aan de situatie dat de vreemdeling getraumatiseerd is. Waar er wordt gesproken van traumata of traumatische ervaring, wordt bedoeld op gebeurtenissen die tot de veronderstelling leiden dat deze psychische schade berokkenen. Blijkens onderdeel C1/4.4.2.1 van de Vc 2000 ziet het gevoerde traumatabeleid op gevallen waarin de persoonlijke beleving van bepaalde volgens de circulaire limitatief

Procedurenummer: AWB 06/32430

8

opgesomde - gebeurtenissen voor een vreemdeling zodanig traumatiserend zijn geweest, dat van hem of haar niet gevergd kan worden terug te keren naar het land van herkomst. Dit betreft zowel traumatische ervaringen die zijn veroorzaakt van overheidswege, door politieke of militante groeperingen die de feitelijke macht uitoefenen in het land van herkomst of een deel daarvan, door groeperingen waartegen de overheid niet in staat of niet willens is bescherming te bieden. De betrokken vreemdeling zal de aangevoerde gebeurtenissen, die tot een veronderstelde traumatische ervaring leiden, aannemelijk moeten maken. Tevens zal aannemelijk moeten zijn dat de gestelde gebeurtenissen aanleiding zijn geweest voor het vertrek van de betrokken vreemdeling uit het land van herkomst.

De rechtbank overweegt dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser een verblijfsvergunning op het zogenoemde traumatabeleid dient te worden onthouden. In dit verband overweegt de rechtbank dat de door eiser aangevoerde traumatische gebeurtenissen, te weten de dood van zijn moeder en broer, hebben plaatsgevonden in januari 1999. Nu eiser het land eerst in oktober 2000 heeft verlaten en eiser tevens heeft verklaard dat de dood van zijn moeder en broer niet de aanleiding zijn geweest om het land te verlaten, voldoet eiser niet aan de voorwaarden zoals opgenomen in onderdeel C1/4.4.2.1 van de Vc 2000.

Beoordeling van het asielrelaas ten tijde van de huidige situatie in Sierra Leone.

Eiser heeft in het kader van vluchtelingenschap aangevoerd dat hij bij terugkeer naar Sierra Leone te vrezen heeft voor de rebellen, omdat hij als oprichter en leider van de organisatie tegen de rebellen was.

De rechtbank is met verweerder van oordeel dat uit de ambtsberichten van onder meer 31 juli 2003 en 4 maart 2004 kan worden afgeleid dat het vredesproces op gang is gekomen sinds september 2001. Het ingezette staakt-het-vuren heeft stand gehouden en de ontwapening van rebellengroeperingen werd grotendeels voltooid. De United Nations Mission in Sierra Leone (UNAMSIL) is in alle districten van Sierra Leone aanwezig en de overheid heeft sinds eind 2002 haar gezag in het gehele land hersteld. Terugkeer van rebellen in de samenleving en degene die met hen verbonden waren vindt plaats.

Nu eiser niet heeft onderbouwd op welke wijze hij thans nog problemen zal ervaren omdat hij oprichter en leider van de organisatie is geweest, ziet de rechtbank geen aanknopingspunten op grond waarvan dit beroep tot vluchtelingenschap kan leiden. Voorts overweegt de rechtbank dat hoewel eiser het wellicht als confronterend zal ervaren om samen te leven met ex-rebellen, dit geen aanleiding geeft om eiser in aanmerking te brengen voor een vergunning op de grond als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, nu van vervolging op één van de vervolgingsgronden zoals genoemd in het Vluchtelingenverdrag geen sprake is.

Gelet op hetgeen de rechtbank reeds heeft overwogen met betrekking tot het beroep op vluchtelingenschap is niet aannemelijk dat gedwongen terugkeer van eiser de huidige situatie in het land van herkomst daarbij in aanmerking nemend strijd oplevert met artikel 3 van het EVRM.

Procedurenummer: AWB 06/32430

9

Tenslotte zal de rechtbank de grief van eiser beoordelen dat inmiddels sprake is van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard, omdat hij onder andere vanwege de lange duur dat hij reeds in Nederland verblijft geïntegreerd is en vanwege de nieuwe situatie in Sierra Leone niet meer kan aarden in zijn land van herkomst wegens ontworteling aldaar. Dit beroep dient naar het oordeel van de rechtbank te falen.

In gevallen waarin de vreemdeling individuele klemmende redenen van humanitaire aard aanvoert die verband houden met de redenen van het vertrek uit het land van herkomst en met het asielrelaas, kunnen die aanleiding geven tot verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Het dient hierbij, aldus verweerders beleid als neergelegd in onderdeel C1/4.4.2.4 van de Vc 2000 te gaan om dusdanige individuele humanitaire omstandigheden dat in redelijkheid niet kan worden verlangd dat de vreemdeling terugkeert naar het land van herkomst. Humanitaire redenen die na het vertrek uit het land van herkomst zijn ontstaan, kunnen niet leiden tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef onder c, van de Vw 2000.

Verweerder heeft de door eiser aangedragen omstandigheden dan ook niet als zeer bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard hoeven aan te merken, nu de lange duur en de ontworteling geen redenen van vertrek zijn geweest noch verband houden met het asielrelaas van eiser.

Verweerder heeft in de door eiser aangedragen omstandigheden evenmin aanleiding hoeven vinden om ingevolge artikel 4:84 van de Awb af te wijken van het in onderdeel C1/4.4.2.4 van de Vc 2000 geformuleerde beleid. Niet is gebleken dat handelen overeenkomstig de beleidsregel in onderhavig geval leidt tot nadelige gevolgen die onevenredig zouden zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

Op grond van het vorenoverwogene zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

Procedurenummer: AWB 06/32430

10

III. BESLISSING

De rechtbank:

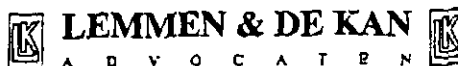
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. F.H. Machiels in tegenwoordigheid van mr. E.C.A. de Kort als
griffier en uitgesproken in het openbaar op **02 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op: **05 JULI 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

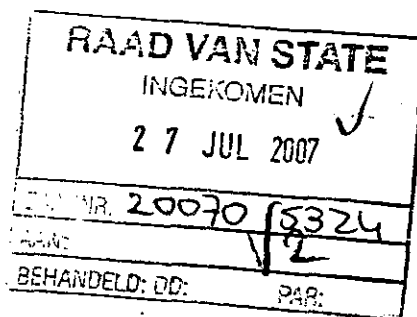
Mr G.J. Lemmen
Mw Mr P.J.T. de Kan

Kloosterstraat 29
6093 CT Heythuysen

Correspondentieadres:
Postbus 3074
6093 ZH Heythuysen
Tel: 0475 494402
Fax: 0475 494714

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
Per telefax: 070-3651380

Inzake :
Doss. No.: 057/01
Uw ref. : AWB 06/32430

Heythuysen, 27 juli 2007

Edelgrootachtbaar College,

3261-A

Namens appellant, de heer , geboren op : en de nationaliteit hebbende van Sierra Leone, wordt hierbij hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond van 2 juli 2007, verzonden op 5 juli 2007, waarbij het beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie 6 juni 2006, waarbij de aanvraag van appellant tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is afgewezen, ongegrond is verklaard.

Appellant is woonachtig te aan de en kiest woonplaats te 6093 CT Heythuysen aan de Kloosterstraat 29 ten kantore van Lemmen & de Kan Advocaten (Postbus 3074, 6093 ZH Heythuysen), van wie mr. G.J. Lemmen tot gemachtigde wordt gesteld, die daartoe bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om het onderhavige beroepschrift in te dienen en voor appellant op te treden in iedere stand van de procedure, zulks in de meest uitgebreide zin en met het recht op substitutie.

Appellant kan zich met de aangevallen uitspraak AWB 06/32430 van de rechtbank Roermond van 2 juli 2007 waarvan bijgaand een afschrift wordt meegezonden niet verenigen en voert daartoe de volgende grieven aan.

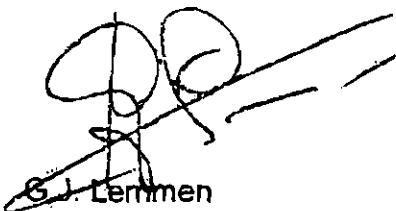
1. Ten onrechte overweegt de rechtbank dat verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Appellant bevond zich in een acute vluchtsituatie en reisde mee als verstekeling op een zeeschip. Hij was doodsbenauwd dat men hem zou aantreffen en overboord zou gooien. Hij bleef derhalve al die tijd in de hem aangewezen ruimte. Zeeschepen plegen niet met opvallende kleuren te zijn geschilderd. De kleuren zijn meestal flets ten gevolge van weer, wind en zeewater. Appellant is derhalve onbekend met vlaggen en de daarbij behorende nationaliteit en het gebruik van overige vlaggen.

Lemmen & de Kan

Advocaten

2. Ten onrechte overweegt de rechtbank dat verweerder geen geloof heeft hoeven hechten aan de verklaring van appellant dat hij als oprichter dan wel als leider van de organisatie werd gezien. Appellant wordt tegengeworpen dat hij meer gedetailleerde informatie had kunnen geven over de activiteiten van de organisatie. Appellant heeft echter volledig verklaard over zijn rol binnen de organisatie en de activiteiten hiervan. Dat er slechts een benefietconcert is gehouden wil uiteraard nog niet zeggen dat het geen politieke organisatie betreft. Appellant heeft uiteraard niet meer kunnen verklaren dan hij weet.
3. ten onrechte overweegt de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen geloof hoeft te worden gehecht aan appellants verklaringen dat hij de oprichter dan wel de leider is van de organisatie en de politieke doelstelling. Zie ter onderbouwing hetgeen gesteld is onder grief 2.
4. Ten onrecht is de rechtbank vervolgens, gelet op het gegeven toetsingskader en de verklaringen van appellant in samenhang bezien, van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas van appellant geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

Hoogachtend,

G.J. Lemmen